

bygger på. Vi skal sige klart og tydeligt i dag: Terroristerne må og terroristerne vil ikke vinde. De skal ikke have held til på nogen måde at få os til at ryste på hånden, når vi bruger vores ytringsfrihed, og de skal ikke bestemme over dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det skal kun Folketinget.

Vi vil værne om vores styreform, og vi vil værne om Danmark. Og vi vil også værne om vores værdier, når vi involverer os i udlandet. Derfor vil vi selvfølgelig fortsat stå bag vores engagement i Afghanistan. Vi værner om vores værdier.

Men så til det folketingsår, der gik. Efter valget beskrev regeringen Danmark som mulighederne samfund og det med rette, for det særlige ved Danmark er, at vi historisk set har skabt og grebet flere muligheder end måske noget andet samfund i verden: muligheder for den enkelte, muligheder for fællesskabet og muligheder for den enkelte i kraft af fællesskabet. Og ad den vej har vi forenet målsætninger og realiseret idealer, som for de fleste andre lande er en utopi: fri og lige adgang til uddannelse og sundhed, personlig frihed uden stor økonomisk ulighed, grøn vækst, stærk konkurrenceevne i det private erhvervsliv side om side med en offentlig sektor, der sikrer tryghed og nogle værdier for hele befolkningen.

Men det er vigtigt at huske på, at mulighedernes samfund ikke er kommet af sig selv. Forudsætningerne for det gode samfund skal genskabes gang på gang, generation for generation, og derfor fordrer regeringsansvaret lederskab, vilje til at gå foran med en politik, der stiller befolkningen over for realistiske valgmuligheder, tager højde for fremtidige udfordringer og tager hensyn til de grupper, der ikke selv magter at gøre deres krav gældende. Den opgave har Folketingets flertal svigtet i det år, vi nu lægger bag os.

Magten er blevet et mageligt privilegium, ikke en inspirerende forpligtelse. Derfor har flertallet hverken skabt eller grebet, men tværtimod forspildt en lang række muligheder, der er af vital betydning for fremtidens Danmark – forspildt muligheder: muligheder for at redde dansk økonomi fra økonomisk tilbageslag og kronisk stilstand; mulighed for at sikre bedre velfærd på områder, hvor vi har brug for et stærkt fællesskab, og her tænker jeg mest på sundhed; muligheder for at fremme den integration, der er nødvendig, hvis vi vil undgå en fremtid, hvor vi har voksende etniske og kultu-

relle skel i vores samfund; muligheder for at gøre Danmark til en førende nation på klimaområdet og sikre os grøn energi for fremtiden; muligheder for at få et arbejdsmarked, hvor der er plads til alle og brug for alle; muligheder for at formidle et bredt samarbejde i Folketinget og muligheder for at investere i fremtidens job, i uddannelse og i en nødvendig udbygning af den kollektive trafik. Alle disse muligheder er punkt for punkt forpasset af et flertal, der har gjort magten til et mål i sig selv, og af en statsminister, som løber let hen over de løfter, der er givet i valgkampen.

Vi har i dag en situation, hvor ingen borgerlige politikere kan redegøre sammenhængende for VKO-flertallets politiske projekt, og derfor står Danmark med et samfund, der er ved at ændre grundlæggende karakter, og desværre i en retning, som de færreste ville ønske, hvis den retning blev lagt åbent frem for befolkningen.

Lad mig pege på tre nøgleområder, hvor det her får alvorlige konsekvenser. Først og fremmest dansk økonomi. Der havde vi jo den tidligere finansminister, der som en anden Fætter Højben var så heldig, at han planlagde at købe hele verden. Nu må den nuværende finansminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, sande, at flødeskumstiden i dansk politik er ovre, for tiden er vitterlig en anden. Det afslører brutalt realiteterne bag regeringens økonomiske politik.

Kl. 10:55

Opsvinget var jo ikke selvskabt. Der kom udefra, og det kørte på fortidens reformer, og den primitive påstand, som statsministeren gentog her oppe fra, om, at skattelettelse er vejen til vækst, holder ikke i virkeligheden, tværtimod. De skattelettelse, som Socialdemokraterne brugte en hel valgkamp på at tale imod, har været gift for dansk økonomi, helt som forudset, ikke bare af os, men af alle landets førende økonomer. Derfor rammes vi nu af en økonomisk nedtur, som kunne have været undgået. Og meget tyder desværre på, at den kommer til at bide sig fast.

Samtidig viser det sig, at vi har forsømt at skabe de forudsætninger, der skal til, for at skabe vækst i fremtiden. Alle prognoser peger i samme retning, hen imod dansk stilstand med mikroskopiske vækstrater. Og derfor er det helt forkert, når finansministeren nu sidder med hænderne i skødet og korslagte arme og krydser fingre for, at ekstraordinært gode tider bare skal forvandle sig til gode tider.